

POSUSZYĆ (7) *vb pf*

o jasne.

inf posuszyć (1). ◇ *fut* 3 sg posuszy (1). ◇ [3 pl posuszą.] ◇ *praet* 3 sg m posuszył (1). *f* posuszyła (3). ◇ [plusq 3 sg m był posuszył. ◇ *imp* 2 sg posusz.] ◇ *con* 3 sg n by posuszyło (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wysuszyć, ususzyć wiele* [co (pl a. sg w funkcji pl)] (6) : [druga żona króla *Atthanasa*] *Pofułyła* nafiennie wízelkie ktore miano liać w folwárcech táiemnie/ á gdy ie rosfiano/ nie wézfło. *BielKron* 53v; [To zmiefzawízy/ będzie bryła cíálta/ s którego gałki poczyniwízy/ w cíeniu ie *pofufz*. *SienHerb* 569a; *InwBiskWłocł* 1582 242; *GrabZdanie* H4v].

a. *Sprawić, że rośliny więdną* (5) : Potym zímá przyspiefzyła/ Wízytko ziele *pofufzyła* *BierEz* Mv; [*ZapWpolKosc* 1550 9/255v; na którego się skarżyli bartnicy, iż wiele dębiny popsował i inszego drzewa wiele posuszył *LustrMaz* II 186; *RadzPodróż* 149].

Zwrot: »posuszyć ogniem« [szyk *zmienny*] (1): Tenże potym Woiewodá poráził što tyfiac *Turkow* láthá 1475 [...] / abowiem nadolną ziemię pierwey wyglódził y trawę *pofufzył* ogniem *BielKron* 394.

Szereg: »popalić, (a) posuszyć« (2): *BielKron* 276v; thá plagá czwarta wylaná iest na to słońce widome/ áby fuchością á gorącością fwoią rospaliło á zátwardziło zyemię/ iżby ná niey popaliło á *pofufzyło* żywności iey *RejAp* 134v.

Przen (1) : A śmierć nie próżnowála/ iednáko morzęcy Okrutna wieki ludzkie y rodzaj bydłęcy. Płód wewfzytkim AEGypcie pierworodny zbiła/ Y kwiat rzézwiéy młodości nagle *pofufzyła*. *KochPs* 117.

2. *Doprowadzić do martwoty rąk u wielu ludzi* (1) :

Zwrot: »ręce posuszyć« (1): [*Aza został ukarany za to, że dotknął arki*] Ze mu y ręká wíchlá/ y sam zginął márnie [...]. O gęfyzby [tj. *częstszy*] był Saul y Azá ná fwiecie/ W tych wymyflech/ co słyżę iáko fie tám plecie. Coby ie mógł Pan pobić y ręce *pofufzyć* *RejWiz* 183.

Formacje współrdzenne cf SUSZYĆ.

Cf **POSUSZON**